

ἐν ἡλικίᾳ 152 ἐτῶν. Ἐτάφη δ' ἐν Οὐεστμίνστερ μεταξὺ ὁμοτίμων καὶ μεγάλων ἀνδρῶν. Ἡ τελετὴ τῆς πύσεως τῶν ποδῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατειρας τῆς Αὐστρίας, ἡ κατὰ τὰ εἰθισμένα τελεσθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 29 Μαρτίου 1714, ἐγένετο εἰς 38 γέροντας ἀριθμοῦντας ἑαυτοῦ 3,695 ἔτη. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1764 ἀπέθανεν ἐν Ἰρλανδίᾳ ὁ Patrice O'Neil 120 ἐτῶν. Ἔσχεν ἑπτὰ συζύγους, ἐξ ὧν τὴν τελευταίαν ἐνυμφεύθη ἐν ἡλικίᾳ 116 ἐτῶν. Ὁ τοσοῦτον ἀπληστος τοῦ γάμου ἀνὴρ οὗτος εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς διάφορα στρατιωτικὰ σώματα μέχρι τοῦ 1740. Ἡ διαίτα αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀπλή· μόνον ζῦθον ἔπιεν, ἐτρέφετο πάντοτε διὰ φυτῶν, οὐδέποτε δ' ἔφαγε κρέας. Ἠγειρέτο καὶ ἐκοιμάτο μὲ τὴν ἀνατολήν καὶ δύσιν τοῦ ἡλίου, οὐδέποτε δ' ἔμεινε ἄνευ ἀσχολίας τινός. Τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1789 ἐν Παρισίοις ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐδέξατο ἐν πλήρει συνεδριάσει τὴν ἐπίσκεψιν γέροντος 120 ἐτῶν, ὅστις ἤρχετο νὰ εὐχαριστήσῃ ταύτην ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς δουλείας ἀπαλλαγῇ τῆς πατρίδος του. Γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως πληρεξουσίου τινός, ὅπως ἡ Συνέλευσις «ἐν ὀνόματι τοῦ σεβασμοῦ, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐπέσπασε τὸ γῆρας ἐγερθῆ ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ γέροντος», εἰσάγεται οὗτος, ἐνῶ οἱ πληρεξούσιοι ἐπευφημοῦσιν ὄρθιοι, ὁδηγεῖται εἰς τιμητικὴν θέσιν ἀπέναντι τοῦ προεδρείου, καὶ ἡ Συνέλευσις ψηφίζει ὑπὲρ αὐτοῦ σύνταξιν. Τῷ 1768 γεωπόνος τις ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 115 ἐτῶν, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν τάφον ἅπαντας τοὺς ὀδόντας του. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ 158 ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Πριου, τῷ 1838, θεωρούμενος ὡς ὁ πρῶτανος τῶν ἐν Γαλλίᾳ μακροβίων κατὰ τε τοὺς ἀρχαίους καὶ νεωτέρους χρόνους. Ἔπιεν μόνον ὕδωρ καὶ ἔζη λιτότατα.

Κ*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὡς γνωστὸν, δύο συστήματα σιδηροδρόμων ὑπάρχουσι πρὸς λειτουργίαν ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων, οἱ ἐναέριοι καὶ οἱ ὑπόγειοι σιδηροδρόμοι. Ἐν τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον σύστημα καὶ ἐν Λονδίῳ τὸ δεύτερον. Ἐν Παρισίοις σκέψασι γενομένης ἀπὸ ἐτῶν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὴν πόλιν συστήματος, ἡ πλάστιγξ ἐφαίνετο κλίνοῦσα πρὸς τοὺς ὑπογείους σιδηροδρόμους, οἵτινες ὁμοῦ παρέσπον ἀφορμὴν εἰς πολυαριθμούς ἐπικρίσεις. Αἱ σπουδαιότεραι τούτων συνοψίζονται εἰς τὸ ἐπικίνδυνον τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῆς ἐποψίαν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. Ἐν Παρισίοις αἱ οἰκίαι εἶνε πολὺ ὑψηλότεραι τῶν ἐν Λονδίῳ, καὶ δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν ἐνόηλησιν, τὴν ὁποίαν θέλει παρέχει εἰς αὐτὰς ἡ διάβασις ὑπογείου σιδηροδρόμου καὶ τὸν κλονισμὸν τὸν ὁποῖον θὰ ὑφίστανται ἐκ τῆς δονήσεως, τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἐν Παρισίοις μέχρι καὶ τῶν ὑψηλοτέρων ὁροφῶν ἡ διάβασις βλαβείας ἀμάξης. Ἐτερος κίνδυνος εἶνε ὁ ἐκ τῆς πλημμύρας, εἴτε αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ὑπογείων ὑδάτων, ἄτινα ὑπάρχου-

σιν ὑπὸ πάσας τὰς οἰκίας τὰς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα, εἴτε ἐκ τῆς ὑψώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ Σηκουάνα, ἄτινα κατακλύζουσιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης ἕκατον χειμῶνα τὰ ὑπόγεια τῶν οἰκιῶν.

Ἡ ἐπιτυχία καὶ ἀνάπτυξις τῶν μητροπολιτικῶν σιδηροδρόμων τοῦ Λονδίνου ἐφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀπέρχοντον ἔκτασιν τῆς πόλεως, καὶ εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἀποστάσεις τῶν σημείων, ἄτινα ἐπικοινωνοῦσι διὰ τῶν σιδηροδρόμων αὐτῶν, εἰς τὰς ἐξίσεις τῶν κατοίκων, διαμενόντων μακρὰν τοῦ κέντρου τῶν ἐργασιῶν των, τέλος εἰς τὴν φύσιν τοῦ κλίματος, ἐξ οὗ ὁ κάτοικος τοῦ Λονδίνου εὐρίσκεται ἀείποτε ἐν μέσῳ ἀτμῶν, καπνῶν καὶ σκότους, δίχως νὰ παραπονητῆ, καὶ δίχως νὰ ποθῇ πολὺ τὰς ζοφερὰς καὶ ὑγρὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως του.

Δὲν ἔχει ὁμοῦς οὕτως ἐν Παρισίοις. Ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν πληθυσμὸν, οἱ ἐπίμενοι ἀριθμοὶ παρέχουσιν ἰδέαν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν δύο μητροπόλεων. Τὸ Λονδίνον κατέχει ἐπιφάνειαν 350 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ 3,243,000 κατοίκων, ἦτοι 9,265 κατοίκους δι' ἕκαστον χιλιόμετρον. Οἱ Παρισίαι δὲ ἐκτείνονται ἐπὶ ἐπιφανείας 80 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ περιλαμβάνουσι πληθυσμὸν 2,156,000 κατοίκων, ἦτοι 27,000 δι' ἕκαστον χιλιόμετρον.

Πρὸ μακροῦ καιροῦ προσπάθειαι καταβάλλονται ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἐφευρετῶν, ὅπως γείνη χρῆσις τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, οἷον δυναμίτιδος, νιτρογλυκερίνης, πρὸς πλήρωσιν τῶν πολεμικῶν βλημάτων. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐνδιαφέροντα πειράματα πρὸς τοῦτο ἐγένοντο ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Βασιλικῆς. Ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων ἀπεδείχθη ὅτι διὰ τῆς χρήσεως ὀβουζίων, πεπληρωμένων νιτρογλυκερίνης ἐπιτυγχάνεται διὰ τηλεδύλων μικρᾶς διαμέτρου τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθωθῇ ἢ διὰ μεγίστων κανονίων. Ἐν Γαλλίᾳ πρῶτος ὁ ἐπιφανὴς ἐπιστήμων Berthelot ἐπρότεινε τὴν εἰσαγωγὴν τῆς νιτρογλυκερίνης ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν βλημάτων, δύο δὲ μόνον δυσκολίαι, ἡ ἀνάγκη ἐπακριβοῦς κατασκευῆς τῆς κινδυνώδους αὐτῆς οὐσίας καὶ ἡ μέχρις ὠρισμένου χρόνου ἐξασφάλις ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως, εἶχον σαματῆσαι τὰς περαιτέρω προσπάθειαι. Ἄλλα μετὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ πειράματα αἱ δυσχερεῖα αὗται λύονται.

Κατὰ τὰ ἐν λόγῳ πειράματα ἐν Βασιλικταῖνι τὰ ῥιπτόμενα ὀβούζια ἐδύνατο τοσοῦτον τὸν ἀέρα, ὥστε ἐθραύθησαν αἱ ὕαλοι τῶν παραθύρων πολλῶν οἰκιῶν, ὀκνοδομημένον ὑπὲρ τὰ 500 μέτρα ἐκεῖθεν τοῦ τόπου τῆς σκοποβολῆς.

Ἄ ν α κ ρ ι τ ῆ ς. — Πόσο εἶνε μακρὰ τὸ κρασοποῦλεβ' ἀπὸ τὴν κατοικίαν σου; Πόσῃ ὥρᾳ κάνεις ἀπ' ἐκεῖ ἔως τὸ σπίτι του;

Μ ἄ ρ τ υ ς. — Κατὰ τὴν περιήτασιν, κύριε ἀνγκριτά. Ὅταν πηγαῖω, πηγαῖω γρήγορα, ὅταν γυρίζω, τὸν ἴδιον δρόμον τὸν κάνω . . . ὀλίγο ἀργότερα.

Ἄνευλαθῆς σκέψις περὶ γυνικῶν φιλοσόφου μισογύνου:

Αἱ συναναστροφαὶ τῶν κυριῶν εἶνε συνήθως μέρη, ἔθνα αἱ κορώναι διηγούονται εἰς τὰς καρακάσας πόσον μῦθοι εἶνε οἱ κόρακες.